

Mýty o investování

„Chci mít co nejlíc“ Jedna z nejčastějších otázek pro finančního poradce zní „kam mám investovat své peníze, abych co nejlíc vydělal?“, odpovědí může být otázka „a chcete odpověď rychle nebo správně?“. Neexistuje žádná kouzelná investice, která by při minimálním riziku skýtala velké výnosy v relativně krátkém čase. Záleží totiž na spoustě parametrů – jak dlouho chci investovat (k čemu mají prostředky sloužit), jakou část svých volných prostředků, jaká je pravděpodobnost, že budu své peníze potřebovat dříve a jak velké riziko jsem schopen a ochoten podstoupit (tzv. rizikový profil).

„Akcíe? Děkuji, nechci!“ Není investice jako investice, vložit peníze se dá do leccého – většina lidí si pod investicí představí akcie, možná dluhopisy. Investovat se přitom dá do vzdělání, do umění nebo třeba do svého volného času. I u této investice je dobré zvážit její návratnost (bezpečnost) případně výnosnost nebo tzv. likviditu – možnost danou investici přeměnit na peníze. Investice do nemovitosti je příkladem zajímavé konzervativní investice s leckdy problematickou likviditou. Nejdostupnějším způsobem investování s minimalizací rizika a několikadenní likviditou je nákup podílových listů některého z podílových fondů. Takový fond si můžete představit jako hromadu peněz, z níž vlastníte svůj podíl. Kam se peníze investují, o tom rozhoduje profesionální správce z příslušné investiční společnosti na základě statutu fondu. Výběr typu fondu a délka investování je ovšem na vás.

„Investovat je nebezpečné“ Investování je jako řízení auta. Pokud nejsem zkušený řidič, mohu napáchat velké škody, pokud nebudu respektovat pravidla silničního provozu, můžu za to draze zaplatit. Investovat není nebezpečné – nebezpečné je „investovat a neznat pravidla“, nerozumět tomu, co znamená červená na semaforu nebo značka s 12° klesáním.

„Akcíe letí nahoru, nakoupím“ Pokud akciové trhy dva roky v kuse porostou, nelze z toho usuzovat nic, tím méně, že by v tomto trendu měly pokračovat dál. Je to stejné jako čekat na jaře, že bude sněžit, když přeci celou zimu sněžilo. Nezkoušený investor často zachybuje právě v tom, že investuje, když jsou trhy na vrcholu a naopak svou investici prodává, když se trhům nedaří. Je to podobně absurdní, jako kdybyste narazili v supermarketu na o polovičku zlevněné máslo a místo nakoupení více másla běželi domů pro ty dvě másla v lednici a snažili se je supermarketu prodat za takto nízkou cenu, byť jste ho koupili za cenu dvojnásobnou. Jedno ze základních pravidel zní: „výkonnost minulá nezaručuje výkonnost budoucí.“

„Nakoupím nahoře a prodám dole“ Trh nelze časovat, je takřka nemožné trefit se přesně do pomyslného dna nebo vrcholu hodnoty investice. Pokud chci investovat bez větších emocí, pak se vyplatí investovat v pravidelných intervalech stejnou částku. Dnes je to možné dokonce od stokoruny měsíčně. Pokud se nebude trhům dařit, budu kupovat za stejné peníze více a více levnějších podílových listů, při růstu méně a méně dražších.

„Co když o svou investici přijdu?“ Nakoupím-li akcie jedné jediné firmy, pak mohu v horizontu několik měsíců vydělat klidně tisíce procent nebo také mohu o vše přijít, pokud daná firma zkrachuje. Pokud nakoupím podílové listy fondu, ve kterém budou stovky akcií nejrůznějších firem, je riziko ztráty investice takřka vyloučeno – může dojít jen k poklesu a to ještě spíše na kratších horizontech. Chci-li investovat na horizontu dvou let, pak se akciovým fondům spíše vyhnu, pokud na dvacetiletém horizontu, pak naopak s klidným svědomím zapomenu na fondy dluhopisové. I když budete ignorovat investiční horizont, svůj postoj k riziku i veškerá pravidla investování, i v takovém případě platí stará pravda: „Pokud peníze investujete, můžete o ně přijít, pokud je neinvestujete, přijdete o ně určitě.“